

imidlertid, at det ærede Medlem har ikke ganske Ret i denne sin Udtalelse. Den Omstændighed, at man staar lige overfor en Finansminister, der opfatter Sagen anderledes, end man selv anser for at være den rigtige, burde, forekommer det mig, nepot være en Opfordring, til selv at stille sig faaledes, at man fik større Sandsynlighed for at samle saa Mange som muligt paa sin Side og afvæbne Angrebene og Modstanden imod sine Forslag saa meget som muligt.

H. P. Jensen: Da jeg før havde Ordet, var det ikke min Mening at rose det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) for hans Nærighed til Fæstninger. Jeg ansøgte kun det ærede Medlem og det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg) som Bevis for, at man ikke havde glemt Fæstningerne, da man forhandlede om Søerloven. Hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds angaar, vil jeg kun rose ham for Cøt, og det er for hans Forudsæthed.

Berg: Naar den ærede Minister sagde, at han ikke kan forstaa, at denne Sag kan blive benyttet til at styrke Magtfordelingen eller til at forandre den i vort Samsund, vil jeg tro den ærede Minister. Jeg antager, at noget Saadant ligger meget fjert fra hans Tankegang. Men til Sjengjæld haaber jeg ogsaa at kunne blive forstaaet, naar jeg siger, at, naar det næsten bliver kronist at høre Tale om for Exempel, at man vil tage Pengene selv, naar de ikke blive bevilgede, og om Ting, som almindelig maa betegnes som gaaende ind paa Statskoupets Omraade, saa finder jeg det meget forklarligt, at den, der midt i den dybe Fred her kan have saadanne Anskuelse, ogsaa meget naturligt maa føle sig vel tilfreds med at have Midler til at gennemføre saadanne Anskuelse, hvis Forholdene skulde føre til, at de vilde gennemføre dem, og jeg siger, at det er faare forklarligt, at Folket lige overfor saadanne Angreb paa dets forfatningsmæssige Ret, som saadanne Anskuelse frembyde, mere og mere maa vove frem i den Anskuelse, at den første Fordring til Forsvarsaesenet er den, at Statsborgerne selv lære at evne og magte at værne deres Frihed og Ret i Fredens Dage indenfor Landets Omraade, hvis de ville due i Krigens Dage til at værne Landet mod Tjenden.

H. Andersen: Vi have allerede for længe Tid siden set saadanne Betragtninger frem-

fatte i Pressen, som det ærede Medlem er fremkommen med her i Thinget, men vi have, saa vidt jeg erindrer, til dette Dieblik været forstaaede for at høre dem her i Thinget. Derfor det ærede Medlem vilde være konsekvent i sin Betragtning, maatte han mene at vi ingen væbnet Magt skulde have her i Landet; thi saa længe vi have en væbnet Magt og den staar til Regeringens Raadighed, vil den til enhver Tid kunne blive farlig ifølge det ærede Medlems Betragtning. Der er imidlertid kun een Synsmaade, hvor jeg kan se, at der kan komme til at opstaa nogen Fare for en saadan Eventualitet, hvortil det ærede Medlem hentydede, at nemlig den væbenede Magt og Fæstningerne kunde blive farlige for Folkfriheden eller tjene til at beskytte Magten for et enkelt Parti, og det er under den Forudsætning, at man fra den anden Side vil gaa uden for den lovlige Ordens Omraade. (Berg: Det er rigtigt!) Ja, det er rigtigt, at man vil gribe til at bruge Magten i Stedet for at holde sig paa den lovlige Grund, thi i saa Tilfælde kunde det ganske vist komme dertil, at den væbenede Magt kunde blive brugt til at dæmpe et saadant Forsøg, men jeg tror ogsaa, at det vilde være heldigt, om den væbenede Magt vilde være i Stand dertil; thi den Slags Rettigheder, som Folket skal tiltage sig paa den Maade, have sjældent ført til noget Godt. Naar nu det ærede Medlem paaberaaber sig, at efter saadanne Tilstande, som vi have haft i Landet i de sidste 5 Aar, kan man ikke let gaa til at give Bevillinger af den Art, som her er Tale om, vil jeg spørge det ærede Medlem, hvem i Landet der mere end han har bidraget til at fremkalde den Utilfredshed, som maaste hist og her kan findes. Er det ikke det ærede Medlem som er optraadt saa det ene og saa det andet Sted og har udfæstet Misforstaaelse og Vedrægtens Sed, hvor der før ikke var Spor deraf? Altsaa skulde det ærede Medlem nødigt komme og paaberaabe sig Utilfredsheden i Folket, som han selv mere end nogen Anden har bidraget til at fremkalde. (Berg: I Afsens!) Ogsaa i Afsens har det ærede Medlem gjort, hvad han kunde; at det ikke er lykkedes, er ikke hans Skyld.

Ordføreren (Bojsen): Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt optage den politiske Forhandling, men jeg ønsker kun at gjøre et Par korte Bemærkninger, inden Forhandlingen sluittes. Det har atter i Dag ligesom tidligere summet os om Øvrerne med Talen om Genlynet til Sagkundska-